

- naruszenie drugiego elementu prawa do obrony (prawo do dostępu do akt), odmowa udzielenia dostępu do akt osobowych oraz dokumentów wykorzystanych do celów negatywnej decyzji z dnia 27 lutego 2012 r., naruszenie art. 25 i 26 regulaminu pracowniczego oraz naruszenie art. 41 ust. 2 lit. b) karty.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.
  3. Zarzut trzeci dotyczący nadużycia władzy i konfliktu interesów, naruszenia interesu służby, oczywistego błędu w ocenie i niewłaściwego zastosowania zasady niedziałania prawa wstecz.
  4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia obowiązku uczciwego i w dobrej wierze zastosowania się do wyroku T-658/13 P.

(¹) Wyrok z dnia 3 czerwca 2015 r. BP/FRA, T-658/13 P, EU:T:2015:356.

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2016 r. – Apple Sales International i Apple Operations Europe/ Komisja

(Sprawa T-892/16)

(2017/C 053/46)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Apple Sales International (Cork, Irlandia) i Apple Operations Europe (Cork, Irlandia) (przedstawiciele: A. von Bonin i E. van der Stok, lawyers, D. Beard QC, A. Bates, L. Osepciu i J. Bourke, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 30 sierpnia 2016 r. dotyczącej pomocy państwa SA.38373 (2014/C) (ex 2014/NN) (ex 2014/CP) udzielonej przez Irlandię na rzecz Apple;
- tytułem żądania ewentualnego, częściowe stwierdzenie nieważności tej decyzji; oraz
- nakazanie Komisji pokrycia kosztów postępowania skarżącej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi czternaście zarzutów.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący błędu, jaki miała popełnić Komisja przy interpretacji prawa irlandzkiego

Skarżące stoją na stanowisku, że jako irlandzkie spółki niebędące rezydentami podlegają one jedynie opodatkowaniu irlandzkim podatkiem dochodowym od osób prawnych na podstawie sekcji 25 Taxes Consolidation Act 1997 (irlandzkiej ujednoczonej ustawie o podatku dochodowym) od podlegających opodatkowaniu dochodów uzyskiwanych dzięki działalności ich irlandzkich oddziałów. Wydane interpretacje podatkowe (opinions) prawidłowo ujmowały podlegające opodatkowaniu dochody i nie przyznawały żadnych korzyści. Komisja popełniła również błąd uznając, że przypisanie dochodów na podstawie przepisów tej sekcji 25 musi być zgodne z zasadą pełnej konkurencji („arm’s length principle”).

2. Zarzut drugi, dotyczący tego, że zasada pełnej konkurencji nie może być stosowana przy ocenie podatku jako kryterium świadczące o występowaniu pomocy państwa w rozumieniu art. 107 TFUE.

Komisja popełniła błąd uznając, że art. 107 ust. 1 TFUE nakładał na Irlandię wymóg obliczania podlegających opodatkowaniu dochodów na podstawie przepisów sekcji 25 zgodnie z przyjętą przez Komisję zasadą pełnej konkurencji.

3. Zarzut trzeci, dotyczący elementarnych błędów, jakich miała się dopuścić Komisja oceniając działalność skarżących poza Irlandią

Zdaniem skarżących Komisja miała popełnić elementarny błąd odmawiając uznania, że ich przynosząca zyski działalność, a w szczególności opracowywanie i wprowadzanie na rynek przedmiotów prawa do własności intelektualnej („Apple IP”) były kontrolowane i zarządzane przez amerykańską spółkę dominującą. Zyski z tej działalności należało przypisać tej właśnie spółce, a nie spółkom zarejestrowanym w Irlandii. Komisja błędnie uwzględniła tylko protokół ze spotkań zarządu skarżących i nie wzięła pod uwagę pozostałego materiału dowodowego dotyczącego prowadzonej działalności.

4. Zarzut czwarty, dotyczący elementarnych błędów, jakich miała się dopuścić Komisja oceniając działalność skarżących w Irlandii

Zdaniem skarżących Komisja miała popełnić elementarny błąd uznając, że irlandzkie oddziały skarżących prowadziły jedynie rutynową działalność i nie brały udziału w przynoszącej zyski działalności polegającej na opracowywaniu i wprowadzaniu na rynek Apple IP.

5. Zarzut piąty, dotyczący tego, że przyjęte przez Komisję domniemania były sprzeczne z zasadami rozkładu dowodu, wytycznymi OECD i jednogłówną opinią ekspertów, zaś wyciągnięty przez tę instytucję wniosek jest wewnętrznie sprzeczny

Komisja przyjęła, że wszystkie newralgiczne rodzaje przynoszącej zyski działalności skarżących można było przypisać ich irlandzkim oddziałom nie dokonując przy tym odpowiedniej oceny materiału dowodowego wskazującego na to, iż tych zysków nie sposób było przypisać działalności prowadzonej w Irlandii.

6. Zarzut szósty, dotyczący tego, że skarżące zostały potraktowane w taki sam sposób jak inni niebędący rezydentami irlandzcy podatnicy i że nie potraktowano ich w selektywny sposób

Komisja nie zdołała udowodnić selektywnego charakteru: błędnie potraktowała skarżące tak, jakby były one spółkami będącymi rezydentami w Irlandii i powinny były zapłacić podatek od zysków osiągniętych na całym świecie.

7. Zarzut siódmy, dotyczący konieczności zakwestionowania głównej linii rozumowania ze względu na naruszenie istotnych wymogów proceduralnych

Decyzja zapoczątkowująca postępowanie nie zawierała głównej linii rozumowania Komisji. Gdyby ją zawierała, Apple była by w stanie przedstawić dowody, które mogłyby zmienić i zmieniłyby wynik tego postępowania.

8. Zarzut ósmy, dotyczący błędów rzeczowych i błędów w ocenie, jakich miała się dopuścić Komisja w ramach alternatywnej linii rozumowania przy stosowaniu wobec irlandzkich oddziałów MMTN (metody marży transakcyjnej netto)

W ramach przyjętej tytułem ewentualnym linii rozumowania Komisja błędnie odrzuciła dowody przedstawione przez ekspertów i nie przedstawiła prawidłowej analizy sposobu przypisywania zysków.

9. Zarzut dziewiąty, w ramach którego skarżące twierdzą, że w ramach przyjętej tytułem ewentualnym linii rozumowania Komisja dopuściła się naruszenia istotnych wymogów proceduralnych oraz oczywistego błędu w ocenie

Komisja błędnie porównała rozpatrywane interpretacje podatkowe z innymi interpretacjami wydanymi przez irlandzkie organy podatkowe w sprawach charakteryzujących się innymi okolicznościami faktycznymi.

10. Zarzut dziesiąty, dotyczący tego, że przyjęte przez Komisję główna i alternatywna linia rozumowania nie pozwalają na ustalenie kwoty, jaką należy odzyskać

Zaskarżona decyzja nie zawiera żadnych wyjaśnień w przedmiocie kwot, jakie należy odzyskać, co jest sprzeczne z regułami pomocy państwa i zasadą pewności prawa.

11. Zarzut jedenasty, w ramach którego skarżące twierdzą, że nakazując odzyskanie rzekomej pomocy Komisja dopuściła się naruszenia zasady pewności prawa i niedziałania prawa wstecz
12. Zarzut dwunasty, dotyczący nieprzeprowadzenia sumiennego i bezstronnego badania.
13. Zarzut trzynasty, dotyczący naruszenia art. 296 TFUE oraz art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw Podstawowych Unii Europejskiej
14. Zarzut czternasty, w ramach którego skarżące twierdzą, że wydając zaskarżoną decyzję Komisja przekroczyła uprawnienia przysługujące jej na podstawie art. 107 ust. 1 TFUE

Skarżące stoją na stanowisku, że Komisja naruszyła zasadę pewności prawa nakazując odzyskanie pomocy na podstawie nieprzewidywalnej wykładni prawa pomocy publicznej; instytucja ta wbrew ciężącemu na niej obowiązkowi dochowania należytej staranności nie przeprowadziła analizy wszystkich istotnych dowodów i nie uzasadniła odpowiednio zaskarżonej decyzji, a także, podejmując próbę określenia na nowo irlandzkiego systemu podatku dochodowego od osób prawnych, przekroczyła granice uprawnień przysługujących jej na podstawie art. 107 TFEU.

Skarga wniesiona w dniu 20 grudnia 2016 r. – Puma/EUIPO – Senator (TRINOMIC)

(Sprawa T-896/16)

(2017/C 053/47)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Puma SE (Herzogenaurach, Niemcy) (przedstawiciel: M. Schunke)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Senator GmbH & Co. KGaA (Groß-Bieberau, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „TRINOMIC” – zgłoszenie nr 12 697 074

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 19 października 2016 r. w sprawie R 70/2016-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi w postępowaniu przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009;
  - naruszenie zasady równego traktowania i zasady związania administracji własnymi decyzjami.
-